

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Ghenadie Covali, Ludmila Covali, Anna-Polina Covali împotriva
Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”

(constatarea nulității clauzelor abuzive, obligarea recalculării facturilor, încasarea
datoriei)

împotriva deciziei din 7 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2rac-948/23

NR. PIGD 2-21130390-01-2ra-06072023)

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Lavric)
Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cotruță, L. Pruteanu, I. Țurcan)

1 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Covali Ghenadie, Covali Ludmila și Covali Anna-Polin, reprezentați de avocata Grișina Lada,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 1 septembrie 2021, Ghenadie Covali, Ludmila Covali, Anna-Polina Covali, reprezentați de avocata Lada Grișina, au depus o cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” prin care au solicitat recunoașterea nulă a clauzelor contractului de prestare a serviciilor de alimentare cu apă rece și evacuarea apelor uzate provenite de la furnizare apei reci și calde ce țin de dreptul pârâtului de a debransa reclamantul de la rețelele de alimentare cu apă rece și evacuarea apelor uzate, obligarea pârâtului să recalculeze facturile pentru perioada 12 noiembrie 2019 – 23 martie 2021 cu restituirea sumei de 585,78 lei, obligarea pârâtului să restituie reclamantului suma de 2039,62 lei achitată în plus, încasarea de la pârât a prejudiciului adus pentru pierderea de timp suferit de reclamantul Covali Ghenadie în sumă totală de 11000 lei, încasarea de la pârât a prejudiciului material în sumă de 500 lei și prejudiciul moral în sumă de 30000 lei, compensarea cheltuielilor pentru prestarea serviciilor juridice.

2. În motivarea acțiunii, reclamantii au indicat că au încheiat cu pârâtul la 6 octombrie 2005 contract de prestare a serviciilor de alimentare cu apă rece și evacuarea apelor uzate provenite de la furnizarea apei reci și calde pe adresa mun. Chișinău, str. Vânătorilor 45/1. Pe parcursul a 14 ani părțile și-au îndeplinit la timp și diligent obligațiile.

3. Ulterior au indicat că în data de 20 mai 2020, în fântâna de distribuire a apei au apărut probleme care au dus la scurgerea apei la care SA „Apă-Canal Chișinău” i-a informat că apeductul este proprietatea reclamantilor și urmează să suporte cheltuielile de întreținerea lui, inclusiv și reparația.

4. Pentru a efectua reparația, lucrătorii SA „Apă-Canal Chișinău” la 21 mai 2020 au scos sigiliul aplicat cu indicarea apei consumate în volum de 846 metri cubi. Apometrul a fost sigilat după reparație pe 22 iunie 2020, cu emiterea actului de sigilare cu indicarea apei consumate în volum de 866 metri cubi, facturând apa consumată în volum de 53 metri cubi și volumul prognozat pentru perioada în care apometrul nu a fost sigilat în volum de 62 metri cubi.

5. Reclamanții consideră că în loc să fie facturați cu 402,23 lei, reclamanții au fost facturați cu 994,75 lei, iar solicitarea de a fi recalculat volumul de apă consumat a fost respins de pârât.

6. Ulterior, reclamanții susțin că au primit și o factură pentru anul 2020 cu o altă datorie în mărime de 2039,62 lei pentru servicii de canalizare pentru ultimii 3 ani.

7. Urmare a efectuării unui calcul personal, Reclamanții consideră că nu au o datorie față de pârât, din contra ultimii fiindu-le datori cu suma de 585,78 lei.

8. Pe 1 iulie 2021, reclamanții au fost deconectați de la apă. Ulterior, datoria a fost achitată în mărime de 1736,22 lei.

9. În concluzie, reclamanții consideră că nu au nicio datorie față de SA „Apă-Canal Chișinău”.

10. Reclamanții consideră ca fiind abuzivă clauza 3.2.3 din Contract care stabilește dreptul furnizorului să debranzeze consumatorul de la rețelele de alimentare cu apă și canalizare când acesta nu a plătit contravaloarea serviciilor furnizate. La fel, abuzivă consideră și clauza 2.1.11 a Contratului potrivit căreia pârâtul urma să sigileze contoarele în termen de maxim 15 zile.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 18 februarie 2022, acțiunea a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 1 martie 2022, Ghenadie Covali, Ludmila Covali, Anna-Polin Covali, reprezentați de avocatul Lada Grișina, au depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 18 februarie 2022 prin care au solicitat casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 februarie 2023, apelul declarat a fost respins, iar hotărârea din 18 februarie 2022 a fost menținută.

14. În motivarea deciziei, instanța de apel a constata că în urma nerespectării de către consumatori a obligației contractuale asumate privind plata contravalorii serviciilor furnizate de alimentare cu apă și evacuarea apelor uzate, la 1 iulie 2021 la locul de consum al apelanților a fost deconectat de la serviciul public de alimentare cu apă în legătură cu neachitarea datoriei în sumă de 1736,22 lei. Instanța de apel a prezentat o analiză a formării datoriei menționate în decizia sa. Ulterior, această datorie a fost achitată, iar locul de consum reconectat.

15. Referitor la nulitatea clauzei contractului 3.2.3, instanța de apel a stabilit că aceasta este conformă prevederii art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, furnizorul având dreptul să debranzeze consumatorul de la rețelele de alimentare cu apă și canalizare când acesta nu a plătit contravaloarea serviciilor furnizate.

16. Instanța de apel a mai considerat temeinică concluzia instanței de fond cu privire la respingerea pretențiilor privind obligarea recalculării facturilor și restituirea sumelor achitate în plus, or, dacă o factură a fost emisă eronat în defavoarea operatorului, suma cauzată de eroare se include în factură suplimentar, cu aplicarea tarifelor pentru perioada în care a fost comisă eroarea.

17. Și prin răspunsul ANRE nu s-au identificat probe ce ar confirma deconectarea neîntemeiată a consumatorilor de la serviciul public cu apă a locului consum al apelanților. ANRE a constatat respectarea de către SA „Apă-Canal Chișinău” în cazul deconectării apelanților de la rețea a prevederilor legale.

18. Având în vedere aceste concluzii, instanța de apel a considerat irelevante argumentele apelanților cu referire la competențele prestatorului de serviciu la calcularea nejustificată a consumului de apă și, respectiv, debransarea de la acest serviciu.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 20 iunie 2023, Covali Ghenadie, Covali Ludmila și Covali Anna-Polin, reprezentați de avocata Grișina Lada, au depus o cerere de recurs împotriva deciziei din 7 februarie 2023 prin care au solicitat casarea acesteia și a hotărârii din 18 februarie 2022 cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admisă acțiunea în sensul formulat.

20. În susținerea poziției sale, recurenții au reiterat circumstanțele faptice și au insistat asupra faptului inexistenței oricărei datorii a recurenților față de SA „Apă-Canal Chișinău”.

21. Aceștia au susținut că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, indicând că atât timp cât datoria pretinsă s-a format în anii 2017-2020, raportului juridic dedus judecătii nu i se puteau aplica prevederile Deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 13/11 din 11 august 2020.

22. Recurentul a susținut că în sensul pct. 3.2.4 din Contract, orice neînțelegere urma a fi soluționată pe cale amiabilă, iar în cazul imposibilității soluționării, prin concursul instanței judecătorești. Astfel, recurenții susțin că nu era posibilă o debransare de la sistemul de alimentare cu apă pe timp de vară.

23. Recurenții au indicat că au achitat pe deplin costul serviciilor prestate de apă și canalizare indicate în factură. Totuși, intimata ar fi modificat forma facturii

divizând plata pentru livrarea apelor și plata pentru evacuarea apelor. Astfel, recalcularea facturilor pentru perioadele precedente sunt în afara cadrului legal conform art. 880 alin. (4) din Codul civil.

24. În altă ordine de idei, recurenta susține că instanța de apel a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată, indicând că instanța nu s-a expus asupra argumentului Recurentului în privința obiectului contractului. Soluția propusă de instanța de apel precum că serviciul de alimentare cu apă rece și evacuarea apelor uzate ar trebuie divizat ar fi greșită.

25. Recurenții mai susțin că instanța de apel a interpretat eronat legea indicând că atât timp cât obiectul contractului reprezintă un singur serviciu, nu poate fi discutată neachitarea serviciului.

26. Aceștia au mai criticat faptul că instanța de apel nu s-ar fi expus în niciun fel asupra clauzelor abuzive din contract. În motivarea acestui argument, au indicat că contractul încheiat reprezintă un contract-tip emis de intimată, clauzele nu au fost negociate individual, recurenții nu au putut influența conținutul contractului, motiv pentru care clauzele ar fi abuzive și lovite de nulitate absolută.

27. La 1 august 2023, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus o referință la cererea de recurs prin care au solicitat decararea recursului ca fiind inadmisibil.

28. Autoritatea Națională pentru Reglementare în Energetică (ANRE) a depus o referință la cererea de recurs la 10 august 2023 prin care indicat că recursul este inadmisibil și neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

30. Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție):

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor”.

31. Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).”

32. Art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.”

33. Art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.”

34. Art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

35. Art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

36. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 7 februarie 2023 (Vol. II, f.d. 136-138). La 22 mai 2023, în adresa participanților la proces a fost expediată decizia motivată a Curții de Apel Chișinău (Vol. II, f.d. 151).

37. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 20 iunie 2023 de către Covali Ghenadie, Covali Ludmila și Covali Anna-Polin a fost declarat în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

39. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 1 septembrie 2023.

41. Astfel, că procedura admisibilității recursului va consta în verificarea existenței unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433 din Codul de procedură civilă, în vigoare la momentul depunerii recursului, la caz, 30 ianuarie 2023.

42. Totodată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023), nu a stabilit încălcarea de către instanța de apel a acestor circumstanțe. Cu atât mai mult cu cât recurentul nu indică în mod concret încălcări de ordin procedural care ar putea influența soluția instanței de apel.

43. Instanța de recurs atestă că, în condițiile speței, motivele de casare invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău.

44. La fel, Completul de judecată menționează că conținutul deciziei, motivarea și soluția adoptată sunt clare, instanța de apel efectuând o analiză detaliată a argumentelor părților, a probatoriului administrat și a dispozițiilor legale incidente, inclusiv în ceea ce privește existența raportului contractual, derularea acestui raport între recurenți și intimată și formarea datoriilor în acest context.

45. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază critic argumentul că instanța de judecată a aplicat Decizia Consiliului municipal nr. 14/11 din 11 august 2020 în speță, atât timp cât datoria ar fi apărut până la intrarea în vigoare a acesteia. Totuși, analizând conținutul deciziei instanței de apel, se deduce că decizia din 11 august 2020 a fost utilizată în raport cu mecanismul de recalcul și includerea sumelor cauzate de eroare care a fost inclusă în factura din ianuarie 2021 și nu în raport cu formarea datoriei până

la această dată. La fel, respectarea deciziei din 11 august 2020 a fost verificată în raport cu informarea despre necesitatea achitării facturii menționate și în partea informării despre eventuala debransare, evenimente care au avut loc după intrarea în vigoare a Deciziei Consiliului municipal nr. 14/11 din 11 august 2020.

46. La fel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la concluzia instanței de apel potrivit căreia intimata era îndreptățită la debransarea consumatorilor care înregistrează datorii, iar acest mecanism poate fi pus în aplicare fără concursul instanțelor judecătorești.

47. Celelalte critici ale recurențelor derivă dintr-o interpretare subiectivă a legii, în contradictoriu cu interpretarea prezentată de instanțele inferioare, motiv pentru care reprezintă un simplu dezacord cu hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel, ceea ce nu constituie un temei de admisibilitate a recursului.

48. În concluzie Curtea Supremă de Justiție consideră că recursul depus de Ghenadie Covali, Ludmila Covali, Anna-Polina Covali, reprezentați de avocata Lada Grișina este inadmisibil, din motiv că nu se încadrează în prevederile art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023).

49. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Ghenadie Covali, Ludmila Covali, Anna-Polina Covali, reprezentați de avocata Lada Grișina.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat